

И ето за одълтврението на тая цѣль:

По желанието на поборнико-опълченската корпорация, изказано въ втория ѝ конгресъ, прѣзъ мѣсецъ декемврий 1892 година, е било взето рѣшеніе: да се състави въ столицата единъ комитетъ, който да се погрижи за събиране нужнитѣ срѣдства, за постройката на единъ великолѣпенъ паметникъ за Царя-Освободителя Александъръ II и единъ домъ за българскиятѣ ветерани поборници-опълченци. Съ изпълнението на това рѣшеніе е билъ натоваренъ върховниятѣ надзоренъ поборнико-опълченски комитетъ. Една година слѣдъ тая дата прѣдседателтъ на конгреса и на върховния поборнико-опълченски комитетъ г-нъ Стоянъ Заимовъ е успѣлъ да изпълни рѣшението на конгреса и формира комитета „Царь-Освободитель Александъръ II-ї“.

„Първото заседание на комитета е станало на 18-ї августъ 1899 година. Въ това заседание сѫ били изложени причинитѣ, които сѫ заставили поборнико-опълченската корпорация да подеме инициативата за въздигане паметникъ на Царя-Освободителя и инвалиденъ домъ за ветеранитѣ поборници-опълченци, като се е изтъкнало още, че дѣлото, съ което ще се нагърби комитетътъ, е дѣло на цѣлия български народъ, че, слѣдователно, съ увѣреностъ може да се разчита на блѣскавъ успѣхъ. Прѣдложенietо този комитетъ да се нарича комитетъ „Царь-Освободитель Александъръ II-ї“ бѣ прието единодушно отъ всички присъствуващи.*

Комитетътъ „Царь-Освободителъ“ за одълтврение на прѣдприетото дѣло — въздигане паметникъ

* Вижъ списанието на Българското Инженерно-Архитектурно Дружество отъ 1901 год., книги 3 и 4.